

Já neumírám s modrou planetou

Žalman

1. Jednou týdně zavolej mi z nebe,
u srdce mě zebe, bože, lásko,
je mi bídně, jseš tu na obrázku,
loutka na provázku, bože, lásko,
padám z mostu, zasunutý krovky,
kolem lítaj stovky lidí,
já neumírám s modrou planetou
cizích hostů ve snu, když je bída,
v posteli se střídá a stydí.
 2. Zase fronty stojí na odpustky,
máry za propustky, bože, lásko,
já bych ráda, nebejt mého těla,
taky vyletěla k tobě, lásko,
peněz fůry, šušandy a fámy,
poloprázdný krámy svítí,
já neumírám s modrou planetou,
komu shůry není požehnáno,
chycený je ráno v síti.
 3. Jednou týdně zavolej mi z nebe,
u srdce mě zebe, bože, lásko,
je mi bídně, jseš tu na obrázku,
loutka na provázku, bože, lásko,
Teplej vítr pošli ve svý káře,
zas mě studí tváře, bože, lásko,
já neumírám s modrou planetou,
teplej vítr pro ty, co se stydí
za to, že jsou lidi, pošli.
- *: Já neumírám s modrou planetou ...